

“ΤΟ ΒΗΜΑ,” ΤΗΣ ΕΤΕΕΙΝΟΥ ΛΕΣΧΗΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΜΗΝΙΑΤΑ ΠΟΝΤΙΑΚΗ
ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Συνδομαι	
1) Εστωτερικού	δρχ. 30
‘Επτοπλά	δρχ. 30
‘Εξαψηνος	> 15
Δημόνος, Κοινοτήτων, ‘Οργανισμών, Συματέσιων κλπ.	
‘Επτοπλά	δρχ. 100
‘Εξαψηνος	> 50

2) Εξωτερικού	δολ. 2
‘Επτοπλά	> 1

Την πεντήν συντάξεως
Χαροπλίτες Λιασαΐδης
Πλατεία Διοικητηρίου 3
Τηλ. 28-170

Την πεντήν Τυπογραφείου
Παναγίωτης Τετελίδης
Πρόγκηπος Νικολάου 1

ΤΟ “ΒΗΜΑ,” ΤΗΣ Ε.Δ.Θ.

ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΜΟΝΑΔΙΚΟΝ
ΕΝ ΕΛΛΑΣΙ ΟΡΓΑΝΟΝ
ΠΟΝΤΙΑΚΩΝ ΣΤΜΦΕΡΟΝΤΩΝ.

ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΟΡΓΑΝΟΝ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΚΑΙ ΨΥΧΗΣ
ΕΠΑΦΗΣ ΟΛΩΝ ΤΩΝ
ΑΙΓΑΙΑΝΑΧΩΝ ΠΟΝΤΙΩΝ.

ΣΤΗΡΙΖΕΤΑΙ ΜΟΝΟΝ
ΣΤΗΝ ΤΑΪΚΗ ΚΑΙ ΗΕΙΚΗ
ΣΤΥΔΡΟΜΗ ΤΩΝ ΠΟΝΤΙΩΝ.

ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΟΙ ΠΟΝΤΙΑΚΟΙ ΣΤΙΧΟΙ

‘Αεβασίλης “Ιμερας”

† Συμεδών Γυραμψίδου

‘Αεβασίλης έρχεται σήση λαοί μερέαν,
κρατεί έναν κομμάτι φυμιν κι’ έναν
κεφάλι σκόρδου,
σήν ταύταν δι’ έγραψαν τ’ έλασις και
τά πρόσα σδ δίσακκον δι’ έβαλεν τυριν και
κασκαβάλι.

Σδ χέρι του έδαστανεν έναν χαρτίν
γραμψίδουν
‘Εδεσσάσα το κ’ θέεε: Σα σημερόν
τη μέρα
κήτσαν δι’ μας δαπρον παράν,
εδονημένος

Τ’ άμπερια τ’ νέα τασκούναν αύρια
πολλά τ’ άλεισαν
ταχτάναν διαφέρεσαι και διχοστάσια,
και αί ένορια εδύγασθησαν εις διόν
της διαφέροντος ήν απετέλεσην

Σδ χέρι του έδαστανεν έναν χαρτίν
γραμψίδουν
‘Εδεσσάσα το κ’ θέεε: Σα σημερόν
τη μέρα
κήτσαν δι’ μας δαπρον παράν,
εδονημένος

Τ’ άμπερια τ’ νέα τασκούναν αύρια
πολλά τ’ άλεισαν
ταχτάναν διαφέρεσαι και διχοστάσια,
και αί ένορια εδύγασθησαν εις διόν
της διαφέροντος ήν απετέλεσην

‘Ηντσαν έδγάλ’ μας εβαριους, ήντσαν
τιδεν ‘κι δί’ μας,
τέ λίριας δι’ οι περιτοι ούδια νά κουν
βαδούνειν οι λύκ’ νά φοβερίζ’ ν’ άτον ση Μάστον
κας τ’ άρμανα
ση Λιθεράν δηναν βά πάν, τά ρόκας νά
μη γίνταν
Πλες ‘κι έτσουδεν κ’ έρέγκεν μας χαρίς
έναν παράν!

Παλαιά ποντιακά ήδη και έθιμα

Δυό τραγούδια τοῦ γάμου και ἔνα γαμήλιον έθιμον

Υπὸ τοῦ κ. ΧΑΡΑΛ. ΚΙΟΥΡΤΣΙΔΟΥ
Συνταξιούχον δίδασκάλου
Χρυσανηγή Πειραιώς

Στὸ χωριό μον Χαδᾶ τῆς Σπέλαιας τῆς Έπαρχίας Ροδοπόλεως τῆς Τραπεζούντος, μετά τὴν στέψη καὶ διαν τὴν νίνφην ἐργάσταν στὸ στάτι τὸν γαμπρὸν καὶ ἔμεναν στὸν χωρὸν ‘εγενάριον ἀντρόγυνον μονοστέφαναν’, ἔνας μεσούνοπος ἀντρος τραγουδούσαν τοὺς χωρίς λίγα, τὰ έναντι τοῦ περιστατικοῦ.

‘Αεχή καὶ ὑνταν ἀντρος ἀντρόγυνος διαδύγησεν δι’ τὸν γαμπρὸν μας, τὸν γαμπρὸν γάμου τῶν τίμων τὸν ἔναντι τοῦ περιστατικοῦ.

Κανῆ τῇ πόλει, Γένος εἰσι εὐγενικόν καὶ λίγα μημένον, ζευγάριον θέλει νά γενη κι’ αέτος μετα τὸ κόρην τοῦ περιστατικοῦ.

Αἴτο είναι συνήθειον ἀπόλαυσις δοσμένον, δι’ αρχιερεῖς καὶ λερεῖς νά είν’ εὐλογήμενόν.

Οι λερεῖς νά βάλουν τὰ πετράχειν τούς, νά δώσουνε εὐλογήτον καὶ ένεις νά άρχινομένε.

‘Ολοι νά στήσουν ἀπαύτες, νά πητε Κέρδεις ελέσηνος, νά πητε Κέρδεις φύλαξον τοὺς νεονύμφους τούς.

Σάν μπελοι νά κλιματών, διόν
βαίαν ν’ αένθουντε.

Μετὰ απὸ τὸ τραγούδι αὐτὸν ἔμεναν στὸν χωρὸν διόν, καὶ μονοστέφανοι καὶ διπλοστέφανοι ζερεύοντας τὸ ‘δόμαλ’ καὶ ἄρχινα ἀλλα τραγούδι με συνοδεία τῆς λόρδους.

Νά καὶ τὸ τραγούδι αὐτό.

‘Αρχοντες περίχοντες δώτε
μας τὰ δόσια μουν,

δῶτε μας τὰ δόσια μουν καὶ τὰ παραδόσια μουν.

— Πόσσ είν’ τὰ δόσια σουν καὶ τὰ παραδόσια σουν;

— Χίλια είν’ τὰ δόσια μουν καὶ τὰ παραδόσια μουν.

— Πολλά είν’ τὰ δόσια σουν καὶ τὰ παραδόσια σουν.

— Γ’ έκαστον χαρίζουμε, τ’ ένεντα κόσια παίρομε.

Διασκόσια χαρίζουμε, δικτάκοντα παίρομε,

τραγούδια χαρίζουμε, ἔπιτακόντα παίρομε.

τετρακόντα χαρίζουμε, ἔξακόντα παίρομε.

πεντακόντα χαρίζουμε, πεντακόντα παίρομε.

έξικόντα χαρίζουμε, πεντακόντα παίρομε.

τετρακόντα χαρίζουμε, πεντακόντα παίρομε.

